

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/172/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315201969
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1315201969.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu: AB 2 B. V., so sídlom Strawinskylaan 933, Amsterdam, Holandské kráľovstvo, reg. č. 572 79 667, proti žalovanej: A. I., G.. XX.X.XXXX, K. E. XX, A., o zaplatenie 2 218,86 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 21C/80/2015-85 zo dňa 2. októbra 2015 takto

rozhodol:

Odvolací súd v konaní namiesto pôvodného žalobcu: AB 1 B. V., registračné číslo: 560 07 043, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo, p o k r a č u j e s jeho právnym nástupcom: AB 2 B. V., registračné číslo: 572 79 667, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo.

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa spoločnosť AB 1 B. V., registračné číslo: 560 07 043, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo (ďalej aj ako „právny predchodca žalobcu“) domáhala od žalovanej zaplatenia sumy 2 218,86 € s príslušenstvom. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

1.1. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 120 ods. 1 O.s.p. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie vypočutím žalovanej a oboznámením sa s listinnými dôkazmi: výpisom z obchodného registra právneho predchodcu žalobcu, Oznamením právnej zástupkyne právneho predchodcu žalobcu adresovaným žalovanej zo dňa 15.11.2014 o postúpení pohľadávky, prevzatím právneho zastúpenia a predžalobnou výzvou na zaplatenie dlhu s výpisom z podacieho hárku Slovenskej pošty, a.s. č. N. zo dňa 19.11.2014, Úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 19.7.2011 s Úverovými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., Výzvou Home Credit Slovakia, a.s. zo dňa 28.5.2013 adresovanou žalovanej k splateniu celého dlhu vo výške 2 235,18 € a Výpisom čerpania splátok a úhrad žalovanou.

1.2. Súd prvej inštancie poukázal nato, že dôvodom vyhovieť žalobe je v prvom rade preukázanie aktívnej, či pasívnej vecnej legitímácie, ktorú súd skúma ako otázku predbežnú. V prejednávanej veci právny predchodca žalobcu opieral svoj nárok na postúpenú pohľadávku voči žalovanej o Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 28.5.2013, ktorú však súdu ani na 3. výzvu nepredložil. Listina, ktorú právny predchodca žalobcu predložil na preukázanie svojich tvrdení o postúpenej pohľadávke, má charakter len „potvrdenia“ s absenciou náležitostí výšky dohodnutej odmeny odvolávajúc sa na Zmluvu

s názvom „Loan Receivables Transfer Agreement“ v znení neskorších zmien a doplnkov bez uvedenia dátumu jej uzavretia, ktorú právny predchodca žalobcu súdu nepredložil. Navyše výška postupovanej pohľadávky je úplne odlišná od sumy, na zaplatenie ktorej v rovnaký deň vyzval postupca Home Credit Slovakia, a.s. žalovanú, rovnako žiadne listinné doklady preukazujúce špecifikáciu postúpenej pohľadávky k dátumu 28.5.2013 právny predchodca žalobcu súdu nepredložil. Z tohto dôvodu, keďže právny predchodca žalobcu, na ktorom bolo vecné bremeno na preukázanie svojich tvrdení podľa § 120 ods. 1 O.s.p. súdu nepreukázal a nezaslal riadnu Zmluvu o postúpení pohľadávky voči žalovanej (Loan Receivables Transfer Agreement v znení zmien a dodatkov), teda nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní, že je oprávnený požadovať od žalovanej nárok z predmetnej Úverovej zmluvy zo dňa 13.7.2011, prvoinštančný súd jeho žalobu zamietol.

1.3. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnej žalovanej nepriznal ich náhradu, nakoľko táto žiadne trovy nežiadala.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie právny predchodca žalobcu. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel alebo aby ho odvolací súd zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vytkol súdu prvej inštancie, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že súd prvej inštancie nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, čím strane sporu odňal možnosť konať pred súdom. Právny predchodca žalobcu dal do pozornosti súdu definíciu vecnej legitímácie tak, ako je uvedená v uznesení Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 517/2011-9 a v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 214/2011. Žalobca v tomto prípade uniesol bremeno tvrdenia ohľadne aktívnej vecnej legitímácie, keď v žalobe tvrdil, že došlo k hmotnoprávnemu úkonu „Oznámeniu o postúpení pohľadávky postupom v zmysle § 526 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb.“ a bremeno dôkazu uniesol priložením listinného dôkazu - Poštový podací hárok, ktorý osvedčuje skutočnosť, že Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo zaslané na adresu žalovanej, ktorú uviedla ako obsahovú náležitosť úverovej zmluvy. Právny predchodca žalobcu predmetné Oznámenie o postúpení pohľadávky pripojil i k žalobe. Konajúci súd nemôže urobiť sporným to, že žalobu spolu s prílohami doručil do vlastných rúk žalovanej, a teda nesporne najneskôr týmto okamihom je voči žalovanej účinný aj hmotnoprávny úkon Oznámenie o postúpení pohľadávky, ktorý je prílohou žaloby. Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, t.j. stav, kedy dlžníkovi nad mieru všetkých pochybností bolo oznámené postúpenie pohľadávky postupom. Záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobca relevantným spôsobom nepreukázal aj doručenie tohto oznámenia postupcu dlžníkovi, nemá oporu v zákonoch SR, bremeno dôkazu uniesol priložením poštového podacieho hárku, pričom je na mieste logický záver, že Oznámenie o postúpení pohľadávky sa dostalo do dispozičnej sféry dlžníka.

3. Žalovaná sa k odvolaniu právneho predchodcu žalobcu vyjadrila tak, že požiadala o možnosť splátkového kalendára.

4. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinného od 1.7.2016 (ďalej len „C.s.p.“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 378 ods. 1 C.s.p. Na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 64 C.s.p. ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

8. Odvolaciemu súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe že došlo k zániku žalobcu ku dňu 18.10.2016 z dôvodu, že došlo k zlúčeniu pôvodného žalobcu spoločnosti AB 1 B. V., registračné číslo: 560 07 043, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo so spoločnosťou AB 2 B.V., registračné číslo: 572 79 667, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo, ktorá sa stala právnym nástupcom. . Nakoľko k univerzálnej sukcesii (prechodu všetkých práv a povinností právneho predchodcu) došlo po začatí odvolacieho konania, odvolací súd o tejto zmene rozhodol tak, ako je uvedené v prvom výroku tohto rozsudku, a teda

pokračoval v konaní na strane žalobcu s obchodnou spoločnosťou: AB 2 B.V., registračné číslo: 572 79 667, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo.

9. Odvolací súd s poukazom na § 470 ods. 1 C.s.p. preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie právneho predchodcu žalobcu nie je dôvodné, pretože súd prvej inštancie náležite zistil skutkový stav v zmysle § 215 ods. 1 C.s.p., vec posúdil správne po právnej stránke a svoje rozhodnutie i náležitým spôsobom odôvodnil (§ 220 ods. 2 C.s.p.).

10. Podľa ustanovenia § 387 ods. 2 C.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 C.s.p.), pričom námietky žalobcu nepovažoval za dôvodné.

11. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

12. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

13. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

14. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

15. Súd je pri rozhodovaní o akejkoľvek žalobe vždy povinný skúmať existenciu aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, a to aj ak ju v konaní nikto nenamieta. Pokiaľ sa súd k tejto otázke aj výslovne nevyjadrí, neznamená to, že sa s ňou nevysporiadal. Aktívna vecná legitímácia predstavuje také právne postavenie žalobcu, na základe ktorého mu podľa hmotného práva patrí žalobou uplatnené právo (nárok) alebo na základe ktorého má procesné právo uplatniť na súde žalovaný nárok. Žalobca má povinnosť uniesť v súvislosti s aktívnou vecnou legitímáciou bremeno tvrdenia a bremeno dôkazu. Bremeno tvrdenia žalobca unesie už tým, že si určitý nárok uplatní na súde, aj pokiaľ túto skutočnosť výslovne v žalobe neuvedie. Žalobcu zaťažuje tiež povinnosť toto svoje tvrdenie v konaní preukázať, nakoľko je to žalobca, kto z tohto tvrdenia vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky.

16. V posudzovanej veci právny predchodca žalobcu tvrdil, že žalovaná pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o úvere uzavretej medzi veriteľom - spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. a dlžníkom - žalovanou, bola na právneho predchodcu žalobcu ako postupníka postúpená spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. ako postupcom.

17. Postúpenie pohľadávky je dvojstranný právny úkon, ktorým do existujúceho záväzkového vzťahu vstupuje namiesto pôvodného veriteľa - postupcu, nový veriteľ - postupník. Postúpením pohľadávky prechádzajú na postupníka všetky práva spojené s pohľadávkou, vrátane práva domáhať sa jej splnenia na súde. Pre platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok sa vyžaduje písomná forma; súhlas dlžníka s postúpením pohľadávky nie je potrebný. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok nemá vplyv skutočnosť, či dlžník o nej má vedomosť. Zákon ukladá postupcovi povinnosť bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi postúpenie pohľadávky. Nesplnenie si tejto povinnosti však nie je sankcionované neplatnosťou postúpenia pohľadávky. Predmetné zákonné ustanovenie slúži na ochranu dlžníka, ktorý môže plniť jemu známemu veriteľovi, hoci tento už pohľadávku postúpil, pričom postupca (pôvodný veriteľ) je povinný plnenie dlžníka prijať a dlžník sa takýmto plnením účinne zbaví záväzku. Nie je však vylúčené, aby dlžník pri absencii oznámenia o postúpení pohľadávky postupcom plnil aj postupníkov, ak sa iným spôsobom dozvie o postúpení pohľadávky (v praxi zrejme najmä na základe oznámenia postupníka), resp. ho k tomu zaviazajú právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu. V prípade, keď

žalobca tvrdí, že žalovaná pohľadávka bola naňho postúpená, teda že nie je pôvodným veriteľom žalovaného, ale nárok domáhať sa uspokojenia žalovanej pohľadávky naňho prešiel na základe jej postúpenia, je žalobca na to, aby uniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k existencii svojej aktívnej vecnej legitímácie, povinný preukázať, že došlo k platnému postúpeniu žalovanej pohľadávky z pôvodného (predchádzajúceho) veriteľa na žalobcu. Nakoľko platné postúpenie pohľadávky je možné len na základe písomnej zmluvy (§ 524 Občianskeho zákonníka), preukázať túto skutočnosť možno práve predložením zmluvy o postúpení pohľadávky.

18. Žalobca, resp. jeho právny predchodca napriek výzvam súdu prvej inštancie v konaní zmluvu o postúpení pohľadávky nepredložil. Doručil súdu iba listinu označenú ako „Postúpenie pohľadávky z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX“, v ktorej sa iba konštatuje, že došlo k postúpeniu pohľadávky s príslušenstvom vyplývajúcej z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, pričom obsahuje odvolanie na zmluvu označenú ako „Loan Receivables Transfer Agreement“, v súlade s ktorou, v znení jej neskorších zmien a dodatkov postúpil postupca pohľadávku postupníkovi, a to za odplatu. Zmluva s názvom „Loan Receivables Transfer Agreement“ právnym predchodcom žalobcu ani žalobcom súdu predložená nebola, rovnako ako ani žiadna iná zmluva o postúpení pohľadávok. Nebolo teda možno ustáliť, že skutočne došlo k platnému postúpeniu žalovanej pohľadávky na žalobcu. Predložená listina nepredstavuje zmluvu o postúpení pohľadávky, ide iba o potvrdenie či vyhlásenie, že k postúpeniu pohľadávky údajne došlo.

19. Dôkazom preukazujúcim aktívnu vecnú legitímáciu postupcu nemôže byť oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré právny predchodca žalobcu súdu predložil. V zmysle § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Oznámenie o postúpení pohľadávky predstavuje jednostranný právny úkon postupcu adresovaný dlžníkovi, ktorého účelom je informovanie dlžníka o osobe aktuálneho veriteľa a jeho právne účinky sa týkajú otázky, plnením ktorej osobe sa dlžník zbaví svojho dlhu. Ide o inštitút odlišný od samotného postúpenia pohľadávky, pričom zo samotného oznámenia o postúpení pohľadávky nemožno robiť žiadne závery o existencii aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. K prevodu pohľadávky vrátane práva domáhať sa splnenia pohľadávky na súde dochádza na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, nie na základe oznámenia podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V prípade, že postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, dlžník nemá v zmysle § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka právo dožadovať sa preukázania zmluvy o postúpení. Toto ustanovenie sa však týka len dlžníka a nijako nebráni súdu skúmať aktívnu vecnú legitímáciu postupníka a požadovať za týmto účelom od neho zmluvu o postúpení pohľadávok, resp. preukázanie postúpenia pohľadávky.

20. Odvolací súd sa preto stotožňuje s právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý zamietol žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, nakoľko žalobca nepreukázal, že by jeho právnomu predchodcovi bola platne postúpená žalovaná pohľadávka. Odvolacie námietky uvedené v odvolaní právneho predchodcu žalobcu neboli spôsobilé privodiť iné rozhodnutie vo veci. Ani v odvolacom konaní nebolo preukázané postúpenie žalovanej pohľadávky a právny predchodca žalobcu svoju argumentáciu uvedenú v odvolaní sústredil na skutočnosť, že k žalobe pripojil Oznámenie o postúpení pohľadávky a okolnosti jeho doručovania žalovanej. Táto argumentácia nemohla vyvrátiť správny záver súdu prvej inštancie o neunesení dôkazného bremena žalobcom vo vzťahu k jeho aktívnej vecnej legitímácii, nakoľko, ako bolo uvedené vyššie, samotné oznámenie o postúpení pohľadávky nepredstavuje dôkaz o jej platnom postúpení. Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 C.s.p.).

21. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní bola plne úspešná žalovaná, preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, keď o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).